

Arrest

nr. 269 168 van 28 februari 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Wettelijk vertegenwoordigd door haar ouders: X en X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, handelend als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarig kind, X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 12 juli 2021 hebben ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 juni 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 januari 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 februari 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. KONINGS *loco* advocaat B. SOENEN en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Je bezit de Albanese nationaliteit en bent afkomstig van Shkodër. Je hebt je land van herkomst verlaten in november 2018 in het gezelschap van je moeder L. M. (...) (O.V. (...)) en je bent momenteel zes jaar oud.

Op 7 maart 2019 diende je moeder een verzoek om internationale bescherming in dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in jouw naam als vergezellende minderjarige

werd ingediend. Je moeder vreesde de slechte behandeling van haar en jou door je vader, alsook dat je door de familie van je vader zou meegenomen worden. Ze vreesde ook haar eerste echtgenoot.

Je moeders verzoek om internationale bescherming werd op 23 oktober 2019 kennelijk ongegrond verklaard door het Commissariaat-generaal omdat ze niet aannemelijk had gemaakt dat ze voor de problemen met haar ex en zijn familie in verband met het hoederecht van jou niet zou kunnen rekenen op de bescherming van de Albanese autoriteiten. Het beroep tegen deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) verworpen op 28 mei 2020 bij arrest nr. 236172. Je moeder tekende geen cassatieberoep aan tegen deze beslissing. De beslissing in het kader van dit verzoek is bijgevolg een eindbeslissing in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980.

Op 25 juni 2020 diende je in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in. Je moeder geeft aan dat je schrik hebt om terug te keren naar je vader in Albanië omdat hij gek is.

Ter staving van je verzoek lever je de volgende documenten in: de echtscheidingsvonnissen van je ouders; je geboortecertificaat; een attest van een psycholoog van Traumazorg d.d. 6 juli 2020 waaruit blijkt dat je moeder psychologische begeleiding kreeg sinds april 2019 omwille van angsten en onverwerkte traumatische gebeurtenissen; een historiek van je medisch dossier van het opvangcentrum waar je verblijft; een historiek van je moeders medisch dossier van het opvangcentrum waar je verblijft; een psychologische observatie van klinisch psycholoog P. V. A. (...) d.d. 13 april 2021 waaruit blijkt dat je een moeilijke band hebt met je moeder omwille van haar psychologische situatie en jullie verblijf in een opvangcentrum; en een attest van een psycholoog van Traumazorg d.d. 14 april 2021 waaruit blijkt dat je tussen september 2019 en oktober 2020 psychologische begeleiding kreeg omwille van eetproblemen, slaapproblemen en angstaanvallen hetgeen zou passen bij het beeld van posttraumatische stressstoornis.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in je administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald vond het persoonlijk onderhoud plaats in het bijzijn van jouw moeder die, gezien jouw zeer jonge leeftijd, op de vragen heeft geantwoord. Verder bleek tijdens het onderhoud dat je moeder in staat was om op zelfstandige en functionele manier te antwoorden op de vragen van het Commissariaat-generaal en jouw motieven uiteen te zetten. Niets wees er op dat je moeders mentaal-psychologische toestand tijdens het onderhoud dermate verstoord was dat het een serene en objectieve behandeling van het dossier onmogelijk heeft gemaakt of dat haar problematiek haar zou belemmeren in het afleggen van coherente verklaringen. Je moeder gaf op het einde van het persoonlijk onderhoud tevens aan dat zij de vragen goed begrepen had en je advocaat merkte geen concrete problemen op tijdens het verloop van het onderhoud (notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 06/04/2021, p. 7).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er een eindbeslissing werd genomen over een verzoek om internationale bescherming dat in zijn naam werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit je moeders verklaringen op het Commissariaat-generaal dat jouw verzoek om internationale bescherming uitsluitend berust op dezelfde gronden die jouw moeder aanhaalde ter staving van haar verzoek om internationale bescherming van 7 maart 2019, waarvoor de beslissing nu definitief is. Je zou namelijk vrezen dat je meegenomen zou worden door je vader naar zijn familie die gek is (CGVS, p. 4). Dit is evenwel dezelfde reden die je moeder reeds aanhaalde in haar verzoek, hetgeen je moeder uitdrukkelijk bevestigde tijdens jouw persoonlijk onderhoud (CGVS, p. 3, 4). In haar verzoek had je moeder evenwel niet aangetoond dat jullie niet zouden kunnen rekenen op de bescherming van de Albanese autoriteiten in het geval jullie dergelijke problemen zouden ondervinden. Hieraan kan nog worden toegevoegd dat je bij het verzoek van je moeder reeds werd ingeschreven als persoon ten laste en dat bijgevolg de weigeringsbeslissing in haar verzoek ook voor jou geldt.

Voor zover je moeder stelde dat je psychologische begeleiding krijgt in België (CGVS, p. 4) moet in eerste instantie worden benadrukt dat je moeder hier geen concrete vrees aan koppelde in jouw hoofde (CGVS, p. 3-4). Uit de neergelegde documenten blijkt dat je een moeilijke band hebt met je moeder, dat jullie hechtingsproblemen hebben en dat jullie psychologische begeleiders aanraden dat jullie beiden

verdergaan met het volgen van therapie. Je moeder toonde echter geenszins aan dat deze begeleiding niet mogelijk zou zijn in Albanië omwille van redenen voorzien in het Vluchtelingenverdrag. Ofschoon ze eerst had verklaard dat er geen psychologische ondersteuning bestaat in Albanië (CGVS, p. 4), erkende jouw moeder uiteindelijk impliciet overigens dat een behandeling mogelijk is, maar dat deze evenwel zeer duur is (CGVS, p. 4). Dat een bepaalde behandeling veel kost, houdt evenwel geen verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming. Volledigheidshalve dient benadrukt dat medische en/of psychische problemen op zich geen verband houden met artikelen 48/3 en 48/4 van de Belgische Vreemdelingenwet. Je dient ter beoordeling van jouw ingeroepen psychische problemen een aanvraag voor machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of haar gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat je geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor je rechtvaardigen.

De neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet ombuigen daar noch jullie nationaliteit en identiteit, noch de psychologische begeleiding die jij en je moeder krijgen in België op zich betwist worden in huidige beslissing.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 3 EVRM, van de artikelen 4 en 24 van het Handvest betreffende de grondrechten van de Europese Unie, van artikel 22bis van de Grondwet, van de artikelen 48/3, 48/6, 57/1, 57/6, § 3° en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van “*het hoger belang van het kind*”, van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

2.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. De Raad wijst erop dat de bestreden beslissing is geschraagd op artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet. Overeenkomstig deze bepaling kan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer “*de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten.*”

De Raad bemerkt dat de moeder van verzoekende partij op 7 maart 2019 een verzoek om internationale bescherming indiende dat op basis van artikel 57/1, § 1 van de Vreemdelingenwet ook in naam van verzoekende partij als vergezellende minderjarige werd ingediend. In het kader van haar verzoek haalde de moeder van verzoekende partij aan te vrezen dat zij en haar dochter (*i.e.* verzoekende partij) slecht zullen worden behandeld door de vader van verzoekende partij, alsook dat verzoekende partij door de familie van haar vader zou meegenomen worden. Ze vreesde ook haar eerste echtgenoot. Het verzoek van haar moeder werd op 23 oktober 2019 kennelijk ongegrond verklaard door de commissaris-generaal. Er werd geoordeeld dat zij niet aannemelijk had gemaakt dat ze voor de problemen met haar ex en zijn familie in verband met het hoederecht van haar dochter niet zou kunnen rekenen op de bescherming van de Albanese autoriteiten. Het beroep tegen deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verworpen op 28 mei 2020 bij arrest nr. 236 172, waartegen geen beroep werd aangetekend bij de Raad van State. Derhalve betreft de beslissing in het kader van dit verzoek een definitieve beslissing in de zin van artikel 1, § 1, 19° van de Vreemdelingenwet

De Raad is van oordeel dat verwerende partij in haar beslissing met recht heeft kunnen besluiten dat door verzoekende partij geen eigen feiten worden aangehaald die een apart verzoek rechtvaardigen.

Waar verzoekende partij in haar verzoekschrift immers meent dat zij wel degelijk eigen feiten aanhaalde, nu zij een persoonlijke vrees aanhaalde om terug te keren naar Albanië waar zij kan worden meegenomen door haar vader, onderstreept de Raad dat deze vrees wel degelijk reeds geuit werd door haar moeder in het kader van haar eigen verzoek van 7 maart 2019. In de bestreden beslissing wordt dienaangaande terecht als volgt overwogen: *“In dit geval blijkt uit je moeders verklaringen op het Commissariaat-generaal dat jouw verzoek om internationale bescherming uitsluitend berust op dezelfde gronden die jouw moeder aanhaalde ter staving van haar verzoek om internationale bescherming van 7 maart 2019, waarvoor de beslissing nu definitief is. Je zou namelijk vrezen dat je meegenomen zou worden door je vader naar zijn familie die gek is (CGVS, p. 4). Dit is evenwel dezelfde reden die je moeder reeds aanhaalde in haar verzoek, hetgeen je moeder uitdrukkelijk bevestigde tijdens jouw persoonlijk onderhoud (CGVS, p. 3, 4). In haar verzoek had je moeder evenwel niet aangetoond dat jullie niet zouden kunnen rekenen op de bescherming van de Albanese autoriteiten in het geval jullie dergelijke problemen zouden ondervinden. Hieraan kan nog worden toegevoegd dat je bij het verzoek van je moeder reeds werd ingeschreven als persoon ten laste en dat bijgevolg de weigeringsbeslissing in haar verzoek ook voor jou geldt.”*

Daar waar verzoekende partij in haar verzoekschrift aanvoert dat zij geenszins kan rekenen op de bescherming van de Albanese autoriteiten en in dit verband verwijst naar de corruptie in het land zoals blijkt uit de “COI Focus” betreffende “Albanië. Algemene situatie” van 27 juni 2018 (bijlage 7 van het verzoekschrift), wijst de Raad erop dat deze loutere verwijzing naar de corruptie in Albanië geenszins beschouwd kan worden als een nieuw feit dat een afzonderlijk verzoek rechtvaardigt. Met een loutere algemene verwijzing naar de corruptie in het land wordt immers niet *in concreto* aangetoond dat verzoekende partij en haar moeder niet kunnen rekenen op de bescherming van de Albanese autoriteiten.

Daar waar verzoekende partij betoogt dat zij in het kader van haar verzoek nieuwe psychologische documenten voorlegde die beschouwd moeten worden als nieuwe elementen die een persoonlijk verzoek tot internationale bescherming rechtvaardigen, en deze psychologische documenten opnieuw neerlegt (bijlagen 8-9 van het verzoekschrift), duidt Raad erop dat deze psychologische attesten aantonen dat verzoekende partij psychologische begeleiding krijgt in België. In verband met het feit dat verzoekende partij psychologische begeleiding krijgt in België, wordt door verwerende partij in de bestreden beslissing het volgende opgemerkt: *“Voor zover je moeder stelde dat je psychologische begeleiding krijgt in België (CGVS, p. 4) moet in eerste instantie worden benadrukt dat je moeder hier geen concrete vrees aan koppelde in jouw hoofde (CGVS, p. 3-4). Uit de neergelegde documenten blijkt dat je een moeilijke band hebt met je moeder, dat jullie hechtingsproblemen hebben en dat jullie psychologische begeleiders aanraden dat jullie beiden verdergaan met het volgen van therapie. Je moeder toonde echter geenszins aan dat deze begeleiding niet mogelijk zou zijn in Albanië omwille van redenen voorzien in het Vluchtelingenverdrag. Ofschoon ze eerst had verklaard dat er geen psychologische ondersteuning bestaat in Albanië (CGVS, p. 4), erkende jouw moeder uiteindelijk impliciet overigens dat een behandeling mogelijk is, maar dat deze evenwel zeer duur is (CGVS, p. 4). Dat een bepaalde behandeling veel kost, houdt evenwel geen verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming. Volledigheidshalve dient benadrukt dat medische en/of psychische problemen op zich geen verband houden met artikelen 48/3 en 48/4 van de Belgische Vreemdelingenwet. Je dient ter beoordeling van jouw ingeroepen psychische*

problemen een aanvraag voor machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of haar gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980. Verzoekende partij beperkt zich desbetreffend in haar verzoekschrift tot een loutere verwijzing naar rapporten waarmee zij wilt aantonen dat de gezondheidszorg in Albanië zeer duur is en dat zij dan ook geen toegang zal hebben tot psychologische zorg in Albanië (bijlagen 2-6 van het verzoekschrift), doch bemerkt de Raad dat zij hiermee geen afbreuk doet aan de pertinente opmerking in de bestreden beslissing dat het feit dat een bepaalde behandeling veel kost geen verband houdt met de criteria van de Vluchtelingenconventie noch met de criteria in zake subsidiaire bescherming.

Voor het overige blijkt uit de lezing van het verzoekschrift weliswaar dat verzoekende partij het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch niet verder komt dan het poneren van een vrees voor vervolging en het tegenspreken van de gevolgtrekking van het Commissariaat-generaal, waarmee zij echter de in de bestreden beslissing gedane bevindingen niet weerlegt, noch ontkracht.

2.2.3. In de mate verzoekende partij nog aanvoert dat artikel 3 EVRM, de artikelen 4 en 24 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en artikel 22*bis* van de Grondwet worden geschonden, duidt de Raad er vooreerst op dat de commissaris-generaal te dezen enkel nagaat of verzoekende partij al dan niet eigen feiten heeft aangehaald in de zin van artikel 57/6, § 3, 6° van de Vreemdelingenwet die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen en dat de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel inhoudt. Wat betreft het betoog van verzoekende partij dat rekening gehouden dient te worden met het *“hoger belang van het kind”*, waarbij zij verwijst naar artikel 24 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en artikel 22*bis* van de Grondwet, duidt de Raad erop dat de algemene bepaling dat het belang van het kind de eerste overweging is bij elke beslissing die het kind aangaat, geen afbreuk kan doen aan de eigenheid van het asielrecht, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, in uitvoering van Europese regelgeving en van het internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus (zie RvS 29 mei 2013, nr. 223.630). Het recht van het kind om in aanmerking te komen voor internationale bescherming (samen met of onafhankelijk van zijn ouders), zoals ook vermeld in artikel 22 van het IVRK, vloeit niet voort uit het kind-zijn als dusdanig, maar een kind heeft, net als ieder ander, het recht om in aanmerking te komen als hij of zij voldoet aan de insluitingscriteria. De commissaris-generaal zou zijn bevoegdheid te buiten gaan mocht hij een vreemdeling die niet aan de in de artikelen 48/3 en 48/4 vervatte voorwaarden voldoet, toch als vluchteling erkennen of de subsidiaire beschermingsstatus toekennen. Verder wijst de Raad er nog op dat uit het administratief dossier duidelijk blijkt dat de commissaris-generaal rekening heeft gehouden met de minderjarigheid van verzoekende partij en in een aangepaste behandeling van haar verzoek om internationale bescherming heeft voorzien. Verzoekende partij werd op 29 juni 2020 gehoord in aanwezigheid van haar moeder/voogd en haar raadsman, die daarbij, zoals in alle stadia van de procedure, de mogelijkheid hebben gekregen om bijkomende stukken neer te leggen en/of (aanvullende) opmerkingen te formuleren. Gelet op haar jeugdige leeftijd (6 jaar) beantwoordde haar moeder/voogd, M. L., de vragen. Bovendien werd het persoonlijk onderhoud in kwestie afgenomen door een gespecialiseerde dossierbehandelaar, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een speciale opleiding kreeg om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen, en die daarbij de nodige zorgvuldigheid aan de dag heeft gelegd. Tevens blijkt dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing de Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid erop gewezen heeft dat verzoekende partij minderjarig is en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het Kind van 20 november 1989 op verzoekende partij van toepassing is. De commissaris-generaal heeft derhalve volgens de Raad tijdens het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij terdege rekening gehouden met het hoger belang van het kind.

2.2.4. Gelet op het voorgaande, is de Raad van oordeel dat in de bestreden beslissing terecht wordt besloten dat verzoekende partij geen eigen feiten heeft aangehaald in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen. Derhalve heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen met recht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij.

2.2.5. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij

neergelegde documenten (administratief dossier, stuk 5). Verzoekende partij kreeg tijdens haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal van 6 april 2021 de kans om bij monde van haar moeder en voogd, M. L., te verduidelijken welke eigen feiten zij in het kader van haar verzoek om internationale bescherming aanvoert en om aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Albanees en bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. X; RvS 28 november 2006, nr. X). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.6. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte, wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoont dat verzoekende partij geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

2.2.7. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig februari tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT